

Η κρέμα άρχισε να κοχλάζει μέσα στο μπολ. «Μάλιστα, το μόνο που πρέπει να κάνω είναι να προσθέσω λίγο από αυτό και λίγες σταγονίτσες από αυτό. Έτσι η γενετική σύνθεση της κρέμας θα μπορεί να αντιγραφεί». Ο Τζάσπερ παρακολουθούσε με ανυπομονησία, καθώς τα διάφορα χρωματιστά υγρά βυθίζονταν μέσα στο μπολ που ήταν γεμάτο με την κρέμα που τώρα έβραζε. Το μείγμα άφρισε κι άρχισε να ανεβαίνει.

«Ουπς, σαν να πήγε λίγο ψηλά, ας το χαμηλώσουμε ένα τσακ», μονολόγησε ο Τζάσπερ. «Ουπς! Έτσι δυνάμωνει, δεν χαμηλώνει». Ο Τζάσπερ ρύθμισε τον λύχνο Μπούνσεν ξανά. «Άουτς – Εντάξει, και πάλι καίει πολύ. Μάλιστα. Πού είναι τα προστατευτικά γάντια;» Ο Τζάσπερ κοίταξε τριγύρω και είδε τα γάντια κλειδωμένα στο ντουλάπι. «Αχά, εντάξει, δεν υπάρχει λόγος πανικού». Η κρέμα άρχισε να βράζει δυνατά και να χύνεται έξω από το γυάλινο μπολ και πάνω στο θρανίο. «Κανένα πρόβλημα, θα χρησιμοποιήσω τη γραβάτα μου αντί για τα γάντια». Ο Τζάσπερ άρπαξε τη γραβάτα και προσπάθησε να χαμηλώσει τον λύχνο Μπούνσεν. «Εντάξει, εντάξει, τώρα πήρε φωτιά η γραβάτα μου. Κανένα πρόβλημα. Το τελευταίο πράγμα που πρέπει να κάνω είναι να πανικοβληθώ. Το στήθος μου καίγεται λίγο βέβαια, αλλά κανένα πρόβλημα. Μπορώ να το βγάλω αυτό». Ο Τζάσπερ τράβηξε το πουκάμισο και τη γραβάτα του πάνω από το κεφάλι του, τα πέταξε στο πάτωμα κι άρχισε να χοροπηδά πάνω τους. Μάζεψε την καυαλισμένη του γραβάτα και σκούπισε το κούτελό του με το πίσω μέρος της παλάμης του. «Ουφ, παραλίγο. Κι εγώ έλεγα ότι θα βάλω... ΦΩΤΙΑ!» τσίριξε, κοιτάζοντας τον πάγκο.

Ήταν τόσο απορροφημένος σβήνοντας τις φλόγες που δεν είχε προσέξει την κρέμα που χυνόταν από το τρίποδο αρπάζοντας φωτιά. Τα καλά νέα ήταν ότι ο Τζάσπερ κατά τα φαινόμενα είχε ανακαλύψει το μυστικό της

